

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö 8/1995 vp

Hallituksen esitys laiksi metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta

Eduskunta on 3 päivänä lokakuuta 1995 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi edellä tarkoitetun hallituksen esityksen 117/1995 vp.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina hallitusneuvos Matti Setälä maa- ja metsätalousministeriöstä, lainsäädäntöneuvos Pekka Vihervuori ja lainsäädäntöneuvos Leena Vettenranta oikeusministeriöstä, budjettisihteeri Elina Selinheimo valtiovarainministeriöstä, ylitarkastaja Ilkka Heikkinen ympäristöministeriöstä, pääjohtaja Pentti Takala metsähallituksesta, varametsäjohtaja Timo Nyrhinen ja metsävaltuuskunnan puheenjohtaja Ahti Huovinen Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta, osastopäällikkö Heikki Lindroos Metsäteollisuus ry:stä, toiminnanjohtaja Esko Laitinen Uudenmaan-Hämeen metsänhoitoyhdistysten liitosta, toiminnanjohtaja Vesa Kauppinen Toimiehtoliitosta, puheenjohtaja Pentti Näreaho Metsäalan Toimihenkilöliitosta, toimitusjohtaja Matti Peltola Koneyrittäjien liitosta, työehtosihteeri Lauri Ainasto Puu- ja erityisalojen liitosta, toiminnanjohtaja Tapio Hankala Suomen Metsänhoitajaliitosta, johtaja Jukka Ylimartimo Lapin metsälautakunnasta, johtaja Jorma Vierula Etelä-Pohjanmaan metsälautakunnasta, ylijohdaja Eljas Pohtila Metsäntutkimuslaitoksesta, tutkimuspäällikkö Juhani Pennanen kilpailuvirastosta, johtaja Ilmo Kolehmainen Metsäkeskus Tapiosta, johtaja Anders Portin Skogscentralen Skogskulturista, toimitusjohtaja Pekka Tiililä Tehdaspuu Oy:stä, koulutuspäällikkö Vesa Hulkkonen Hallinnon kehittämiskeskuksesta, maanviljelijä Kauko Rauhansalo Kerimäen kunnasta ja erikoistutkija Pekka Ollonqvist.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta. Esityksen tarkoituksena on yksin-

kertaistaa ja keventää yksityismetsätalouden edistämisen ja valvontaorganisaatiota sekä tehostaa sen toimintaa ja johtamisjärjestelmää. Nykyiset Metsäkeskus Tapio ja Skogscentralen Skogskultur ehdotetaan yhdistettäväksi Metsätalouden kehittämiskeskus Tapioksi (kehittämiskeskus), joka ensi sijassa toimisi metsätalouden edistämistä palvelevana kehittämisen ja asiantuntijaorganisaationa. Alueen valvonta- ja edistämistehtävistä huolehtisivat nykyisistä metsälautakunnista muodostettavat metsäkeskukset. Kehittämiskeskus ja alueelliset metsäkeskukset olisivat maa- ja metsätalousministeriön ohjauksessa ja valvonnassa. Koko metsäluonnon hoitoon ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvät näkökohdat korostuisivat nykyisestä organisaation tehtävissä. Esitys on laadittu siten, että metsäkeskukset ja kehittämiskeskus voisivat hoitaa myös muita kuin yksityismetsätaloutta koskevia tehtäviä sen mukaan kuin niitä muussa lainsäädännössä niille annettaisiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 1996 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Valiokunnan kannanotot

Yleistä

Valiokunta painottaa esityksen perustelujen mukaisesti metsäomaisuuden hoidon ja käytön merkitystä maamme taloudelle ja luonnolle. Puuntuotannon lisäämiseen tähdenneiden toimenpiteiden tuloksena metsien kasvu ylittää nyt selvästi niiden käytön. Suomessa ja muissa Pohjoismaissa harjoitettu metsätalous on toteuttanut kestävä kehityksen periaatetta. Perusteluista ilmenee myös, että kansainvälinen metsäyhteistyö ja jatkuvasti laajentunut tietopohja metsätalouden ekologisesta kestävyydestä ovat yhä enemmän vaikuttamassa metsäpolitiikkaamme.

Nyt pyritään aikaisempaa korostetummin metsien hoidon ja käytön edistämiseen siten, että samalla huolehditaan koko metsäluonnon hoidosta ja biologisesta monimuotoisuudesta. Metsien talouskäyttö ja metsäluontoon liittyvät näkökohdat ovatkin keskeisessä asemassa yksityismetsätalouden valvonta- ja edistämisenorganisaatiota uudistettaessa.

Esityksen perusteluissa on todettu, että vuosina 1987 ja 1991 tehdyistä organisaatiota koskevista lakimuutoksista huolimatta metsäpoliittinen ja organisatorinen moniportaisuus haittaa edelleen tehokasta toimintaa aiheuttaen myös lisäkustannuksia. Valiokunta kiinnittää perustelujen mukaisesti lisäksi huomiota siihen, että yksityismetsien valvonnan ja edistämisen tehtäväkentässä on tapahtunut monia muutoksia, joilla on heijastusvaikutuksia organisaatioon. Näitä muutoksia ovat erityisesti asiaskunnan pitkään jatkunut rakenteellinen muutos ja 1990-luvulla vahvasti esiin noussut tarve yhteensovittaa metsätalouden ekologiset, sosiaaliset ja taloudelliset tavoitteet entistä kiinteämmin toisiinsa. EU-jäsenyys on myös tuonut mukanaan metsänparannus- ja aluekehityssuunnitelmiin liittyviä uusia tehtäviä. Esityksestä ilmenee, että organisaation kehittäminen on välttämätöntä myös julkisen rahoituksen vähenemisen vuoksi.

Esityksen perustelujen mukaan lakiehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa nykyisistä metsäkeskuksista ja metsälautakunnista muodostuvaa yksityismetsätalouden edistämisen ja valvontaorganisaatiota ja parantaa sen johtamisjärjestelmää sekä selkeyttää metsäpoliittista johtoa. Edistämisen ja viranomaistehtävät eriytetäisiin aikaisempaa selkeämmin toisistaan ja maa- ja metsätalousministeriön vastuu metsäpolitiikan johtavana ja valvovana tahona korostuisi. Esityksen mukaan sekä kehittämiskeskus että metsäkeskukset hoitaisivat edistämistehtäviä, mutta vain metsäkeskukset hoitaisivat viranomaistehtäviä. Viranomaistehtäviin liittyviä tukitehtäviä voitaisiin esityksen perustelujen mukaan antaa myös rajoitetussa määrin kehittämiskeskuksen hoidettavaksi. Kehittämiskeskus olisi luonteeltaan lähinnä yksityismetsätaloutta palveleva kehittämis- ja asiantuntijaelin. Alueelliset metsäkeskukset olisivat maa- ja metsätalousministeriön ohjauksen ja valvonnan alaisia itsenäisiä yksityismetsätalouden edistämisenorganisaatioita, joiden tehtävissä korostuisivat aikaisempaa enemmän paitsi puun käytön edistäminen myös koko metsäluonnon suojeluun ja sen biologiseen monimuotoisuuteen liittyvät näkökohdat.

Valiokunta toteaa ehdotetussa organisaatio-uudistuksessa olevan keskeistä maa- ja metsätalousministeriön nykyistä selkeämpi alueellisiin organisaatioihin kohdistama tulosohtaus. Ehdotetun organisaation toimivuuden kannalta valiokunta pitää tärkeänä, että maa- ja metsätalousministeriön alueellisiin organisaatioihin kohdistama tulosohtaus toteutetaan tavalla, joka mahdollisimman laajasti ottaa huomioon alueorganisaation itsehallintoon perustuvan toiminnan. Tulosohtauksen tulee keskittyä toiminnan kannalta keskeisiin tulostavoitteisiin, niistä sopimiseen alueyksiköiden kanssa ja sovittujen tulostavoitteiden saavuttamisen seurantaan. Valiokunta pitää tärkeänä, ettei toiminnan operatiivinen ohjaus siirry maa- ja metsätalousministeriölle. Ministeriön keskeinen tehtävä on koordinoida aluetason edistämisenorganisaatioiden toiminnan tavoitteet. Toiminnan operatiivisen ohjauksen tulee sen sijaan kuulua asianomaiselle alueelliselle organisaatiolle, sen johtokunnalle ja johtajalle. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö voi hyödyntää kehittämiskeskusta muun muassa tulosohtaukseen liittyvissä asiantuntijatehtävissä. *Valiokunta edellyttääkin, että lain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu maa- ja metsätalousministeriön metsäkeskuksiin kohdistuva ohjaustehtävä rajoittuu pääsääntöisesti tulosohtaukseen ja viranomaistehtävien hoitoon ja että erityistä asiantuntemusta vaativat, tarpeelliseksi osoittautuneet ohjaustehtävät kanavoidaan toimeksiantoina kehittämiskeskulle.*

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan alueellisten metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen toiminta rahoitetaan pääasiassa valtionavulla, jonka suuruus EU-tuet mukaan lukien on ensi vuonna 210 miljoonaa markkaa, mistä alueorganisaatioiden osuus on yli 190 miljoonaa markkaa. Tulosohtauksessa sovittaisiin alueorganisaatioiden toiminnan keskeiset tavoitteet. Kun valtionavut on viime vuosina valtionavun myöntämispäätöksessä osittain sidottu suoriteperusteisesti tulostavoitteisiin, olisi tulosohtauksessa itse asiassa kyse myös valtionapujen kohdentamisesta alueyksiköille.

Edellä on todettu, että organisaation kehittäminen on välttämätöntä myös julkisen rahoituksen vähenemisen vuoksi. Julkinen rahoitus, EU-tuet mukaan lukien, on ensi vuonna 32 miljoonaa markkaa (13 prosenttia) pienempi kuin vuoden 1995 vastaava määräraha. Esityksen perustelujen mukaan uudistuksella kevennettäisiin organisaatioita ja tehostettaisiin niiden toimintaa ja erityisesti henkilöstön käyttöä siten, että tär-

keimmät toiminnot voitaisiin säilyttää korkealla tasolla organisaatioiden määrärahojen pienene- misestä huolimatta. Perustelujen mukaan orga- nisaatioyksiköiden lukumäärän vähentäminen mahdollistaisi sen, että hallintohenkilöstön mää- rää ja asiantuntijahenkilöstön määrää voitaisiin vähentää suhteellisesti enemmän kuin kenttä- henkilöstön määrää, jolloin kenttätöiminnan taso voitaisiin pitää korkeana valtionavun vä- hentämisestä huolimatta. Valiokunta pitää tär- keänä esityksen tavoitetta pyrkiä määrärahojen vähentymisestä huolimatta säilyttämään alan tärkeimmät toiminnot, lähinnä metsänparan- nustyöt ja metsäsuunnittelu, korkealla tasolla. Metsäkeskuksiin kohdistuvat henkilöstösupi- tukset tuleekin kohdentaa niin, että vähennetään hallinnointia ja johtamista ja sitä kautta turva- taan metsissä tapahtuva työ ja työtulosten saa- vuttaminen.

Nykyisistä metsälautakunnista muodostetta- siin edellä todetun mukaisesti metsäkeskuksia. Samalla näiden alueorganisaatioiden lukumää- rää vähennettäisiin. Lakiehdotuksen mukaan metsäkeskusten lukumäärän, toimialueet, toimi- paikat ja nimet määrää valtioneuvosto. Valio- kunta korostaa sitä, että mikäli metsäkeskusten lukumäärää ei saada riittävän alhaiseksi, jäävät organisaatiouudistuksella tavoitellut kokonais- säästöt saavuttamatta. Sen vuoksi valiokunta pi- tää tärkeänä, että organisaatioyksiköiden eli tu- levien metsäkeskusten määrää vähennetään olennaisesti nykyisestä. *Valiokunta edellyttääkin, että muodostettavien metsäkeskusten kokonaislu- kumäärä ei ylitä yhtätoista, ja edellyttää niin ikään, että toimipaikkoja määrättäessä noudate- taan hallinnon taloudellisimman ja tehokkaimman järjestämisen periaatetta.*

Esityksen perusteluissa todetaan lakiehdotuk- sen merkitsevän myös sitä, että maa- ja metsäta- lousministeriön tehtävät alueellisten metsäkes- kusten tulohajauksessa ja muussa ohjauksessa sekä valvonnassa kasvavat nykyisestä, jolloin maa- ja metsätalousministeriön voimavaroja jouduttaisiin lisäämään muutamalla henkilöllä. Tosin kehittämissäkeskuksen voimavaroja voitai- siin vastaavasti vähentää. Valiokunta katsoo, että kokonaissäästöjen saavuttamiseksi organi- saation tehokkuutta tulee lisätä muilla keinoin kuin henkilöstövoimavaroja lisäämällä tai niitä siirtämällä. Valiokunta on edellä todennut, että maa- ja metsätalousministeriön tulohajauksen tulee keskittyä tulostavoitteiden asettamiseen eikä operatiiviseen ohjaukseen ja että ministeriö voi käyttää kehittämissäkeskusta apuna muun

muussa tulohajaukseen liittyvissä asiantuntija- tehtävissä.

Esityksessä metsäkeskuksen johtokunnan jä- senten lukumääräksi ehdotetaan seitsemää jä- sentä, jotka edustaisivat metsäkeskuksen toimi- alueen metsänomistajia ja muuta metsäkeskuk- sen toiminnan kannalta keskeistä asiantunte- musta. Asetuksella on tarkoitus säätää tarkem- min johtokunnan asettamisesta ja sen tehtävistä. Kehittämissäkeskuksen johtokunnassa olisi myös seitsemän jäsentä eli selkeästi vähemmän kuin nykyisten metsäkeskusten johtokunnissa. Jä- senet nimeäisi maa- ja metsätalousministeriö val- tioneuvoston asemesta. Perustelu johtokunnan jäsenten lukumäärän vähentämiseen on sen toi- minnallisuuden parantaminen sekä kehittämis- keskuksen ohjaustehtävien vähentyminen. Valiokunta pitää tärkeänä, että tarvittaessa vuoro- teluperiaatetta soveltaen huolehditaan siitä, että metsäkeskusten johtokuntiin tulee riittävän laaja asiantuntijaedustus, joka käsittää muun muassa eri omistajaryhmät sekä työntekijä- ja koneura- kointitahot. *Valiokunta edellyttää, että asetuk- seen otetaan säännökset, joiden mukaan metsäkes- kusten johtokunnassa on kaksi valtion nimeämää edustajaa, joista yksi voi edustaa ympäristönsuoje- lullista asiantuntemusta. Lisäksi toisen valtion edustajista tulee edustaa Metsähallitusta niissä metsäkeskuksissa, joiden toiminta-alueen metsä- talousmaasta merkittävä osa on Metsähallituksen hallinnassa olevia valtion maita. Muista jäsenistä kolme on määrättävä asianomaisen metsäkeskuk- sen toimialueen edustavimpien metsänomistajajär- jestöjen, yksi edustavimpien metsätyöntekijöiden tai metsäkoneurakoitsijoiden järjestöjen ja yksi edustavimman metsäteollisuuden järjestön ehdot- tamista henkilöistä. Mitä tässä on sanottu jäsenis- tä, koskee vastaavasti varajäseniä.*

Valiokunta toteaa, että edellä todettuja edus- tavimpia työntekijöiden ja metsäkoneurakoitsi- joiden järjestöjä ovat asianomaisen metsäkes- kuksen alueella metsätyöntekijöiden, metsäalan toimihenkilöiden ja metsäkoneurakoitsijoiden etujärjestöt. Vastaavasti metsänomistajien edus- tavimmat järjestöt ovat alueella toimivat maata- loustuottajain liitot sekä metsänhoitoyhdistysten liitot ja vastaavat ruotsinkieliset järjestöt. *Valio- kunta edellyttää, että johtokuntaan tulevia met- sänomistajien edustajia ei nimitetä metsänhoito- yhdistysten puheenjohtajien muodostaman ko- kouksen ehdottamista henkilöistä vaan nimitysme- nettelyssä tulee noudattaa yhdistysten sääntöjä ja yleistä lakimääräistä päätöksentekojärjestystä.* Myös katselmustoimikuntaan tulee metsänomis-

tajia edustavat jäsenet nimittää mainittujen metsänomistajajärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Edustavin metsäteollisuuden järjestö on Metsäteollisuus ry.

Valiokunta katsoo, että kehittämiskeskuksen johtokuntaan tulee kuulua kehittämiskeskuksen johtajan ohella kolme metsäkeskusten edustajaa, yksi maa- ja metsätalousministeriön edustaja, yksi metsänomistajien edustaja ja yksi metsäteollisuuden edustaja. Maa- ja metsätalousministeriön tulee pyytää edustavimmilta metsänomistajien järjestöiltä ehdotus ehdokkaiksi metsänomistajia edustavaksi jäseneksi ja edustavimmalta metsäteollisuuden järjestöltä ehdotus ehdokkaiksi metsäteollisuutta edustavaksi jäseneksi johtokuntaan. Kehittämiskeskuksen johtokuntaa nimitettäessä ovat edustavimmat metsänomistajain järjestöt Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto ja Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä edellä esitetyin huomautuksin ja jäljempänä ehdotettavin muutosehdotuksin.

Pykäläkohtaiset muutosehdotukset

11 §. Valiokunta ehdottaa 2 momenttia muutettavaksi siten, että valtioneuvoston asemesta maa- ja metsätalousministeriö antaisi asetuksella annetun valtuuden nojalla tarkempia määräyksiä valtionavusta. Muutosehdotus perustuu näiden määräysten menettelylliseen ja hallinnolliseen luonteeseen. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan asiaa ei ole tarkoituksenmukaista saattaa valtioneuvoston päätettäväksi vaan asiasta tulee päättää maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä.

13 §. Valiokunta ehdottaa 1 momenttia muutettavaksi siten, että säännös kattaa laajemmin taloudelliseen dokumentointiin liittyvät seikat.

Valiokunta ehdottaa 2 ja 3 momenttia selvennettäväksi tilintarkastuksen sisällön osalta. Lisäksi 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta Keskuskauppakamarin hyväksymästä tilintarkastuksesta (KHT).

Pykäläehdotuksen 3 momentin luetteloa asioista, joista säädettäisiin asetuksella, ehdotetaan täydennettäväksi.

16 §. Valiokunta ehdottaa asiakirjan salassapitovelvollisuutta koskevaa säännöstä muutettavaksi siten, että metsäkeskus ja kehittämiskeskus eivät ilman tilan omistajan suostumusta saisi antaa sivullisille metsäsuunnitelmaan tai muihin hallussaan oleviin asiakirjoihin sisältyviä metsänomistajan varallisuutta tai taloudellista asemaa koskevia tietoja, ellei tietojen luovuttamisesta olisi lailla erikseen säädetty. Siten pykälästä ilmenisi salassapitointressi (metsänomistajan varallisuutta tai taloudellista asemaa koskevien tietojen suojaaminen), jonka vuoksi tiedot on pidettävä salassa. Lisäksi säännös käsittäisi metsäsuunnitelman muutkin metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen hallussa olevat mahdolliset asiakirjat, jotka voivat sisältää salassa pidettäviä tietoja. Salassapidosta poikkeaminen olisi muutoksen jälkeen mahdollista paitsi tilanomistajan suostumuksella myös, jos tietojen luovuttamisesta on lailla säädetty. Lailla säättämisen edellytystä ehdotetaan ensinnäkin sen vuoksi, että myös salassapitovelvollisuudesta säädetään lailla, ja toisaalta siksi, että myös oikeusministeriössä viereillä olevassa viranomaisten asiakirjojen julkisuuslainsäädännön uudistuksessa on tarkoituksena nostaa salassapitosäännökset lain tasolle, jolloin myös oikeudesta saada salassapidettäviä tietoja olisi säädettävä lailla. Lisäksi pykälään ehdotetaan teknisiä muutoksia.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1—10 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

11 §

Toiminnan rahoitus

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Valtionavun myöntämisestä, maksamisesta ja lopullisen määrän vahvistamisesta sekä käyttöä koskevista määräyksistä ja käytön valvonnasta säädetään tarkemmin asetuksella ja asetuksella annetun valtuuden perusteella maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä.

12 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

13 §

Kirjanpito ja tilintarkastus

Metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen kirjanpitovelvollisuudesta, kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä kirjanpitolaisissa (655/73) säädetään.

Tilintarkastus sisältää metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen tilikauden kirjanpidon ja tilinpäätöksen sekä hallinnon tarkastuksen. Tilintarkastusta varten metsäkeskuksella ja kehittämiskeskuksella on oltava vähintään yksi tilintarkastaja, jonka on oltava Keskuskauppakamarin,

kauppakamarin (*poist.*) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja taikka tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastajan määrää maa- ja metsätalousministeriö neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Tilintarkastajan tehtävistä, oikeuksista, velvollisuuksista, riippumattomuudesta ja tilintarkastuksen sisällöstä sekä muista kirjanpitovelvollisuutta, tilintarkastajaa ja tilintarkastusta koskevista tarpeellisista asioista säädetään tarkemmin asetuksella.

(4 mom. kuten hallituksen esityksessä)

14 ja 15 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

16 §

Eräiden asiakirjojen salassapitovelvollisuus

Metsäkeskus ja kehittämiskeskus eivät ilman tilan omistajan suostumusta saa sivullisille antaa metsäsuunnitelmaan tai muihin hallussaan oleviin sitä koskeviin asiakirjoihin sisältyviä metsänomistajan varallisuutta tai taloudellista asemaa koskevia tietoja, (*poist.*) ellei tietojen luovuttamisesta ole lailla erikseen säädetty.

17 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1995

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Kalli, varapuheenjohtaja Rajamäki sekä jäsenet Filatov,

Kantalainen, Karjalainen, Koistinen, Komi, J. Kukkonen, Lahtela, Mölsä, Pehkonen, Pulliainen, Rimmi, Rosendahl, Saario ja Viitamies.

Vastalause

Yhdymme valiokunnan mietintöön muilta osin, mutta mielestämme metsäkeskusten lukumäärää voidaan vähentää korkeintaan kolmeentoista. Yksitoista metsäkeskusta ei ole riittävä määrä harvaan asutussa maassa. Metsäkeskusten lukumäärän vähentäminen kolmeentoista

tuo monien asiantuntijoiden mukaan jo tarpeelliset säästöt. Lakkautuksia ei pidä tehdä silloin, kun siitä ei aiheudu todellisia säästöjä.

Edellä olevan perusteella edellytämme, että perustettavia metsäkeskuksia tulee olla vähintään kolmetoista.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1995

Annikki Koistinen

Tauno Pehkonen